

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 09. 08. 2016 samosoudcem JUDr. Tomášem Jurečkem takto:

obžalovaný

Š [REDACTED] P [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Praze, bytem [REDACTED],

je vinen, že

dne 22. 05. 2016 v 01:03 hodin řídil, maje po předchozím požití alkoholických nápojů dle tří provedených dechových zkoušek 1,38, 1,41 a 1,28 promile alkoholu v dechu, ve stavu kdy nebyl schopen bezpečně ovládat řízení motorového vozidla, po silnici v ulici Vídeňské, v obci Vestec, okr. Praha – západ, osobní automobil tovární značky [REDACTED], registrační značka [REDACTED], přičemž ještě v 02:40 činila hladina alkoholu v jeho krvi 1,16 g/kg,

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činností, při kterých mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

čímž spáchal

prečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 4(čtyři) měsíce.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18(osmnáct) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se mu dále ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu **v trvání 24(dvacetčtyři) měsíců.**

Podle § 67 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se mu dále ukládá **peněžitý trest** stanovený ve 50-ti denních sazbách, přičemž jedna denní sazba činí 400,-Kč, celkem **20.000,-Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se mu pro případ, že by uložený trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest **odnětí svobody v trvání 2(dva) měsíce.**

Odůvodnění:

Soud po provedeném dokazování dospěl ke skutkovým a právním závěrům uvedeným ve výrokové části tohoto rozsudku, kdy v hlavním líčení provedl dokazování v následujícím rozsahu:

Obžalovaný učinil nespornými skutkové okolnosti obsažené v podaném návrhu na potrestání, na svou obhajobu uvedl, že se stíhaného jednání dopustil poté, co se mu nechtělo vyčkávat na městskou hromadnou dopravu a již na sobě účinky alkoholu nepocíťoval.

Při úvaze o druhu a výměře trestu tak soud posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutky, polehčující a přitěžující okolnosti; přihlédl též k osobním a rodinným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu a dospěl k závěru, že uložení trestu odnětí svobody ve spodní polovině zákonné trestní sazby je druhem trestu, který účinně zapůsobí na obžalovaného, který lituje spáchaného trestného činu, když je nesporné, že byl postižen i za shora uvedené přestupky, z nichž soud považuje poslední z nich za rozhodný pro reakci soudu na zjištěné trestné jednání obžalovaného. Přísnějšího potrestání obžalovaného však nebude dle zjištění soudu zapotřebí. Z dosavadního způsobu života obžalovaného je evidentní, že ještě podmíněně odsouzení bude na něj mít pozitivní vliv a v budoucnu se již žádného protiprávního jednání nedopustí, neboť se na něj hledí jako na osobu soudně netrestanou, což mu polehčuje. I proto byla soudem volena zkušební doba podmíněného odsouzení ještě kratší, hluboko v dolní polovině zákonné sazby, neboť tato výměra dle názoru soudu postačí pro závěr, že obžalovaný prokáže polepšení a nápravu, čehož bude s ohledem na jeho chování coby řidiče v silničním provozu nejlépe dosaženo i uložení odpovídajícího trestu zákazu činnosti, spojený s přiměřeným peněžitým trestem.

Tento závěr soud opřel o zjištění, že se obžalovaný dopustil trestného činu v souvislosti s řízením motorového vozidla a z jeho prokázaného chování v silničním provozu plyne, že není zcela bezproblémovým řidičem, kdy soud zdůrazňuje, že se nyní projednávané trestné činnosti dopustit prakticky čtyři měsíce poté, co byl policejním orgánem postižen pro překročení maximálně povolené rychlosti v obci. Byly tak zároveň splněny všechny podmínky pro uložení trestu zákazu této činnosti tak, jak je stanoveno ust. § 73 tr. zákoníku.

Soud tedy uložil obžalovanému i tento druh trestu, když délku trestu volil ještě mírnou, opět hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby (jeden rok až deset let); z uvedeného je zřejmé, že ukládaný trest má především výchovný charakter, není nikterak přísný, i když má za cíl citelněji postihnout obžalovaného v jeho občanském životě, neboť toho je k dovršení nápravy obžalovaného nepochybně zapotřebí.

Peněžitý trest byl soudem volen rovněž mírný, dle majetkových a výdělkových poměrů obžalovaného, jeho uložení však vyžaduje dovršení nápravy neukázněného řidiče, který si zjevně s dodržováním pravidel silničního provozu příliš starostí nečiní, čímž však ohrožuje ostatní účastníky silničního provozu. Z výpovědi obžalovaného soud zjistil, že jeho čistý měsíční příjem činí 40.000,- Kč, což znamená denní příjem cca 1.300,- Kč. Proto je stanovená denní sazba uloženého peněžitého trestu mírná, stejně jako stanovený počet těchto denních sazeb. Náhradní trest odnětí svobody pak byl volen soudem jen ve výměře motivující obžalovaného ke splnění uloženého peněžitého trestu, tedy nikterak drakonický, který by měl obžalovaného postihnout nepřiměřeně přísně.

V této souvislosti pak soud odkazuje na ust. § 125c odst. 1, písm. c) zák. č. 361/2000 Sb. v platném znění (silniční zákon), § 125c odst. 5, odst. 6 silničního zákona, podle něhož bude pachatel přestupku uvedeného v § 125c odst. 1, písm. c) silničního zákona postížen pokutou od 25.000,- Kč do 50.000,- Kč a dále se mu uloží zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let. Podle § 125c odst. 9 silničního zákona od uložení sankce podle odstavců 5 až 8, s výjimkou odstavce 7 písm. a), nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. I v této souvislosti je tedy patrné, že obžalovaný byl soudem postíhnut trestem zákazu činnosti a peněžitým trestem jen velmi mírně, prakticky shodně, jako by se dopustil přestupku tím, že řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky.

Z těchto uvedených důvodů tedy soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha – západ. Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 9. srpna 2016

JUDr. Tomáš Jureček, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Petra Nykodýmová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25.10.2016 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 25.10.2016, čj. 10To 467/2016-75
Doložku připojila dne 16.11.2016 Růžena Kalinová